වලුකුරුළු සංදේශය.

උඩහල බෙලිගල්ලේ

කේ. ඩී. ඇස්. උභයරත්න

විසින් විරචිතයි.

ගෞරවාභිවන්ද්‍ය

සිරිසද්ධාතිස්ස ස්ථවිරස්වාමිපාදයන්වහන්සේ

විසින්

සමාදරයෙන් ප්‍රතිග්‍රාහිතයි.

දික්වැල්ලේ

බී. ජී. ඇස්. පියසේන විසින්

කොළඹ මරදානේ

සේවාශ්‍රී යන්ත්‍රාලයෙහි

මුද්‍රිතයි.

2457.—1913.

සංඥාපනය.

වලුකුරුලු සන්දේශය.

මෙම නම් අභිනවකාව්‍යය තංගලු දිස්ත්‍රික්කයට අයත් පහල බෙලිගලුගම විසූ සත්කීර්තිමත් දොන් බස්තියන් උභයරත්න පොලිස් ඔපිසර මහත්මයාගේ පුත්‍රවූ, එම ගම පදිංචි "ධම්මගුප්ත වාගීශ්වර" යන උභය නිකායික මහාසංඝයාවහන්සේ විසින් දෙන ලද ගරුනාමාන්විත, ප්‍රාතිබිම්බික ශිල්පයෙහි අතිදක්ෂ, ජේ. ඩී. ඇස්. උභයරත්න කවීන් විසින් සන්දේශ මුඛයෙන් 227 පමණ මධුර මනොහර පද්‍යයන්ගෙන් ගලපාකරණ ලද්දකි.

මෙහි කථාශරීරය දික්වැල්ලේ වැව්රුකන්නල සුදර්ශනානන්ද විහාරස්ථානයෙහි අභිනව ගොඩනන්වන ලද "සුජනකන්‍යාපටිමාලය" නම් මහාවිහාරයාගේ වර්ණනාපධානය වේ. තදපෙක්ෂිත කවීනු විසින් 'ගිනිහොරා' වලුහොරා' යන අපරනාමයන්ගෙන් ද ලොප තල වලුකුරුලුපක්ෂියා දූතක්‍රියාවෙහි යොදා යථොක්තාවිහාරාධිපති ගෞරවාර්හ බජ්ජම සද්ධාතිස්සාභිධාන ස්ථවිරස්වාමිපාදයන්වහන්ට සන්දේශයක් යැවීම් වශයෙන් පහලබෙලිගලු ගම පටන් දික්වැල්ල දක්වා ග්‍රාමාරණ්‍යාදිය වර්ණනා කිරීමෙන් ගොස් වර්ණනාවිෂයාතික්‍රාන්තා යථොක්තා මහාවිහාරස්ථානය වර්ණනා කිරීමෙන් ගරුසද්ධාතිස්ස ස්ථවිර ස්වාමිපාදයන් වහන්සේට කියැවිවූ අස්න සැලකිරීමෙන් අවසාන කරණ ලදී.

මෙහි, ගීය ආශීර්මුඛයෙන් බඳනා ලද්දකි. 2, පද්‍ය පටන් 4, දක්වා දූතයාගේ වර්ණනායි. 5, සැහැල්ලෙන් ගන්තව්‍යස්ථානාදිය දර්ශිතයි. 6, පටන් 43 දක්වා මාර්ග වර්ණනායි. 44, පටන් 52 දක්වා සුදර්ශනානන්ද විහාරස්ථානයාගේ වර්ණනාව ද, 53 පද්‍යයෙන් සුජන කන්‍යා පටිමාලය ද, 54 පටන් 79 දක්වා එහි මැදමහලේ රූප කර්මාන්තද, 80 පටන් 90 දක්වා සිදුහත්කුමරුගේ උත්පත්තිස්ථානයවූ ලුම්බිනීසාලවනාදිය ද, 91 පටන් 94 දක්වා ක්ෂීරපායාශ ප්‍රතිග්‍රහණය. අජපාලන්‍යග්‍රොධාදිය ද, 95 පටන් 100 දක්වා මහබෝසතාණන්ගේ ප්‍රව්‍රජ්‍යාස්ථානය ද, 101 පටන් 121 දක්වා විශ්වන්තරජාතකකථාව ද, 122 පටන් 138 දක්වා පරිනිර්වාණකථාව ද, 139 පටන් 152 දක්වා සච්චක දමනය ද, 153 පටන් 161 දක්වා චන්දකින්නර ජාතක කථාව ද, 162 පටන් 186 දක්වා සූචිසි විවරණය ද, 187 පටන් 202 දක්වා මකරතොරණ ද වර්ණිතය.

203 පටන් 207 දක්වා අතිගෞරවාහී "සුභූණාලඞ්කාරසිරිසුම් නායකාභිධාන වැලිවිටියේ මාහිමියානන් වහන්සේගේ සෑය, සංඝාවාස, ශනාදී විහාරාවයවම වර්ණිතය. 208 පටන් 213 දක්වා අභිනව ගොඩනංවන ලද සාහිත්‍ය මන්දිරාදිය පිළිබඳ වර්ණිතයි. 214 පටන් 224 දක්වා කියැවි හස්ත ප්‍රකාශිතයි. 225 පද්‍යයෙන් ග්‍රන්ථයාට ආශිර්වාද කරයි. 226 සහ 227 පද්‍යවලින් විඝ්න නිරාකරණය සහ ග්‍රන්ථනිර්මිත වර්ෂමාසාදිය දක්වයි.

මෙය මෙසේ සම්පාදිතව සුදර්ශනානන්ද විහාරාධිවාසී ගරුසඩා තිස්සසත්විර සවාම්පාදයන්වහන්සේට එතද්ග්‍රන්ථකර්තෘන් විසින් සමාදරයෙන් පිළිගන්වන ලදුව මැනවැයි ප්‍රතිග්‍රාහිත විය. මෙහි ප්‍රතිබිම්බිත මහාවිහාරය සම්බන්ධ කරුණු දැනගැණීමට මෙය අත්‍යන්තෝපකාර හෙයින් ලොව පළ කර හැරීම කාලානුරූප යයි සැලකූ, ගරුසඩාතිස්ස සත්විරසවාම්පාදයන් වහන්සේ සහ කේ. ඩී. ඇන්. උභයරත්න මහත්මයාගේ ද ශිෂ්‍යවූ දික්වැල්ලේ පදිංචි බී. ජී. ඇස්. පියසෙන නමැති මා විසින් මුද්‍රණය කරවා ප්‍රසිද්ධ කරණ ලදී. මෙහි අප ප්‍රමාදයෙන් හටගත් දෝෂාංශුවක් විද්‍යමාන නම් සුධීහු සමාධි භජනය කරත්වා.

මීට, බී. ජී. ඇස්. පියසෙන.

ශ්‍රී බු: ව: $\frac{2457}{1913}$ ජූලි 15.

වලුකුරුලුඅස්න·

නමදු සිඳු පදසර.

1, සැරද වලුකුරුලිඳු—පිරිසිසිමඩල සිරි ගත්,
සියමෙර දවලකිරණින්—පොබයා දනන් මනකොද.

2, නදුනුයනින් බිමට—බට හෙලපියුම විලසින්,

ල ක ල දවල ගත කලුනිස සමග ගෙ ල
නි ම ල සුනිල නෙතුයුග රත්පද කව ල,

දිගුවලගින් දිමුත්—හෙලවලාකඩ සිරි ගත්,

සැ ම සියොතුන් ගට රද කමකට කිරු ළ
ත ම සි ර සි න් දුරු ලෙ ද නැගි රොන්පට ළ
පෙ ම න ද දු න් ඉ ද ඉ ද ගෙය ගෙය මිදු ළ
මෙ ම දුකු මෙ න් තොප අද දුනුති පින් ප ළ

3, ක ර ක ර පියාසර එන තොපට නුබගැ බේ
සු ර ස ර දුකුම් තැන තැන සැලලෙස්ය ඉ ඹේ
ක ර ද ර සිතින් තොම සිට අවු ද එම ස බේ
පු ර ද ර ලියෝ තො කලො ද මනපියුම ලො බේ

4, සැ වු ල් දියඤැවුල් පරවි ද හංස ගි රා
කොවු ල් සැළලිහිණි කහකුරුලු ද මයු රා
සු නි ල් කොබෙය් ඈ මෙම නෙක සියොත්ව රා
ල ක ල් කිවිත් පෙර අදහස් කළො සපු රා

5, එබැවින් වලුසියොත—ව වදන සවන් දරමින,

ලක් තු ල් ලේ කිතුගොස පැතිරෙණ නිම ළ
දි ක් වැ ල් ලේ වෙහෙරෙයි මැවුරුකන්ත ළ

සියපණසෙ සිකපද—පිළිවෙත් පූරණ හැමසඳ,

නො හැර ඔවාබස් දී විසුමට ද ස් ස
ප ව ර ගරුතෙරිඳු මෙත සද්දැති ස් ස
මි තු ර ගොසින් දැක වඳිමින් තොවල ස් ස
අ ද ර සිතින් සැල කර මෙ ගසුන ති ස් ස

6, එ හ සු ත් පසු කියමි රසබස කර සුව ට
නසවන් ලකර තරණුව කොමඩොළුත් ලෙස ට
අ ස දු න් මේඝන සිව යන දිගුවැලිගම ට
ඉසි සි න් මිතුරෙර මහ තොරතුරු සොඳුරග ට

7 කු හු ල කෙළි දු ල් ල නැන නැන සැම දව ස
ව ගු ල ඇ ලි ක ල් ල යොත්වත් මග දෙප ස
ම ගු ල කි ළි තු ල් ල නොකා සැපැ භවමහි ස
ප හ ල බෙ ලි ග ල් ල දනු සකි පෙම පිය ස

8 පොල් දෙල් කුමුකු නාරන් කොස් තුරු පෙ ළි ය
ව ල් සෙල් ගෙවතු කම්වල් නෙත් කළුරු ළි ය
වි ල් වැව් අමුණු කොත්වත් ඇලදෙල දි ළි ය
ක ල් මෙම පෙදෙස සගඩක් වන් සිරි සි ළි ය

9 බි ඳ අ දු රේ රිවිතැගුමට පළමු වෙ න
ඉ ඳ මැ දු රේ නිදිගැට හැර තුණුරු ව න
වැ ඳ සොඳුරේ කර සරණය කල්ය ව න
සොඳ අ සු රේ පබුදනා මෙගම සරුව ව න

10 අ තු ල් මඩුව නම් වෙනා නාමකින් යු ත් ත
වි ස ල් මැදුරු සල්පිල්යති රජැමැ ත් ත
ල ක ල් මෙගම සිරි වැණුමට මවිස ත් ත
මෙකල් හැකිවේ ද නතනා හැර ස ත් ත

11 සි ත වා තේ බිඳ හැර ලබනුව නිව න
ක ර වා තේ දනරුස අප කුලවර න
පු ද වා තේ කැපබඩු සහ දුන් සග න
ගො ඩ වා තේ 'නාදරම' මෙ පෙදෙස තෙවු න

12 ගු රු දි න එ ගුරු උන් තුහුරුස උදුව ත
හි රු ව න සය නො මැති අට සඳු පුසනැක ත
ස රු ව න සිකුරු හෝරා පෙරවරු බලු ත
දු රු ගු න මොහොත සකි තොප ගමනට යෙදෙ ත

13 සි ය සියොතුන් සඟ හිඳ තුරෙක පියක රු
පි ය මැ ද දු න් හැර ලත් මොහොත වැඩක රු
බි ය නොවමින් කාර කරණීයෙන් සුතු රු
හි ය මැ න මි න් නාදරම පළමුව සොඳු රු

14 සඳ නිති න් හෙළුලෙල සිරි කිරිසපු ර
එ ද ග හි න් බබලන ඔලුමැද පව ර,
සැඳ සිහි න් ගොස් දගැබ්ගිම් පව ර
පු ද බැ හි න් නමදුව සකසා නිදෙ ර,

15 හි ඳ වි දු රේ සුන සහ කෙලෙසුන් බිර මේ
බි ඳ අ දු රේ විදු හැර වසවතු විකු මේ,
හි ඳි අ යු රේ සිරිසර කිසලිය සැමෙවා මේ
මුනි මැදු රේ ගොස් වදු සකි මහපිළි මේ.

16 සු ග ති න් ද බුදුපුද පිදු සතක් ලෙ ද
සු ර නි න් ද දිලි කැලඅෙයටක් බැ ද,
එ දු මි න් ද පරපුර පැවතෙන නොසි ද
ම ස බ න් ද වදු බෝරදු එ ලඟ වැ ද.

17 මෙ සේ නැ ම ඳ තුත්සැ සිතු නොව ල ස් ස
තො සේ ස බ ඳ සපැමිණ පන්සැල ප ස් ස,
ය සේ ප බ ඳ සගගණ පද නිසරු ස් ස
හි සේ පැ ල ඳ අවසර ගෙණ ලෙස නි ස් ස,

18 සිතු පැහැ ද සිහිකර ඉටු සුරන් නු බේ
මග නොම් ද රිවු දුරුවන විලස ඉ බේ,
නොව පම ද සකි සඳ දුරුර සිතු කො බේ
පි ය වි හි ද යාගත් සතොස සුබ ගැ බේ

19 විරො ත් තා අත හිස බඳු දරම් න් න
යා ප ත් තා මග සුබ පල කියම් න් න,
මා ව ත් තා එන යන දන බලම් න් න
ජු ල ත් තා කඩ පසුකර පලය න් න.

20 බිඳ බි ඳ තු ඩි න් බිමකා අලමුල් වැති ර
ඉඳ වි ඳ ප ව න් එන යන උඟරන් නිත ර.
දැක හ ද බිමෙ න් කොලහල මුවගණ පැනි ර,
සකි ස ඳ ව ඩි න් ගුරුවල පෙදෙස පසුක ර

21 යා ලු කර ද න න් ගී සිදු කියම් න් න.
මා ලු දෙසිදෙඩ න් දෙල් පොල් විකුණ න් න
පා ලු හැර නිනි න් උන් ලිය දකිම් න් න,
ලෝලු ගස ල ගි න් වමතට පලය න් න

22 යු ග ප ස මග පැවසි නිති තුරු සෙමනෑ ල් ලේ
සියතො ස වෙමින් යන එන මැතිඳුන් ගො ල් ලේ,
නොකදෙස සිව ගෙණෙනා පලතුරු කදම ල් ලේ
දූ ක ඇ ස පුරා යව සකි සිරිදම්මු ල් ලේ.

23 දි රි ත ර න ත් විරිදුන් මඩිනා නි ත් ත
පි රි ව ර සෙ ත් මහවැහිදුන් ගෙන් යු ත් ත,
ගෙරි ස ර සු ත් කෙන් වත් තුරු පලග ත් ත
සි රි න ර ඔ ත් පෙර මග තොප කහව ත් ත.

24 කෙළි සෙල් ල මි කර තිති ඉතිරින් රො ත් තේ
ශි ලි නි ල් ව ත් දිය දූක ගඟ කහව ත් තේ.
දි ලි නි ල් ම ත් බැස සතහා දිය ග ත් තේ
ය ලි ක ල් මෙන් යාගත් නිලඹර පෑ ත් තේ,

25 සි රි පි ය එ ලග තානානම්සැල රු න් දූ
දූ රි බි ය නෙ දන මත නිති පදඅරවි න් දූ.
හැරි ජ ය වඩන ගිරිවාරව මුදලි න් දූ,
පි රි සි ය සතත දූක යව සෙද මිතුරි න් දූ.

26 නි හි නි ර ත් න ලෙස හඬු ඇසුමෙත් අ ල් වා
නෙ දි නි ස ත් න එඩි බුන් ගම්සබ දූ ල් වා.
සෙ තො වි ර ත් න පේද්‍රික් විල්‍යම් සි ල් වා
නා මි නි යු ත් න මුදලිඳු දකු ඇස ද ල් වා,

27 ල ගා ය ගඟ සැල ඔසු ගැඹුමට නිත ර
නා ගා ය පිය එන මහලුන් ගත වැනි ර,
ම ගා ය පෙර බලමින් කර පියාස ර
ල ගා ය එම වැද්දුවැවිනි යා ක ර.

28 එ ල් ල ව මින් නෙක බඩු සල්පිල් රො ත් තේ
ලො ල් ල ව වෙළඳාම කරණා දන නි ත් තේ,
ග ල් වැ ව තුළ පිහිටි කඩපල බෙලිඅ ත් තේ
මෙ ල් ල ව නොසිට යාගත් සෙදුඹ ර ම ත් තේ.

29 හැ ර මැ දු රේ පුරසිරි බලමින් ස ර ණ
හි රි නි තො රේ දූක මහවේගස දෙර ර ණ,
සැක නො කරේ වැදූනොම් ඉනාමදුන සු ර ණ
ලො ව මි තු රේ නරඹන් පුර සිරිව ර ණ.

30 නි බ ඳ සේ න   කිතුගොස නැගි දෙස අන   ර
සිරි නි කේ ත   නේපාලෝ'හයසෙබ   ර,
මැ ණි ඳු බී න   අණ උන් මග පොලිස්න   ර
තොාදූක ඈ ත   බිය නොව කර පියාඝ   ර.

31 ග ම් ව ත් තා   කෙරුමට සිඳුබඩ සිට   ලා
නන්ගැත් තා   ගෙණ මහලැනි පෙර නුමු   ලා,
පැන්ග ත් තා   කරමුණුවැව්වළදෙළැ   ලා
කා ම් මූ ත් තා   කළ වළ දූක යව එ ක   ලා.

32 හ ඩා ස ප ල   නෙක තුරුපල කා නිත   ර
ගොඩා අ ස ල   හැසිරෙණ කෝකිල මූසු   ර,
ව ඩා ස ස ල   නොව ඇසුමෙන් සෙද මිතු   ර
කු ඩා සි සි ල   පසුකර යාගත් එන   ර.

33 සැ ඩ ව තු රේ   බිමබුබුලෙන් උනා ය   න
මැ ඩ නිතො රේ   කෙන්වපුරණ තෙ ගොවිඳ   න,
දි ඩ සො ඳු රේ   ගීසිඳු අසමින් යෙහෙ   න
ගො ඩ කු ඹු රේ   සිරිසර දූක තො යා දූ   න.

34 ව ගු ල තු රි න් නි ත් තේ   මල්පල කා   න් න
ස ස ල නොයෙක්පැත් තේ   විලිමුව ඉ   න් න,
ල කා ල සියො න් නි ත් තේ   පිළිරුව් දු   න් න.
දූ ක ල මි රි ස් ව ත් තේ   වන පලය   න් න.

35 ග න සෙව් ග සි න්   ගස ලියපනන හිඳ ය   සේ
දෙ න රැ ව් නිහි න්   නුබකුස බිහිරි කර ගො   සේ,
ව න දෙව් ලි ය න්   දූක ලොබ නො හිඳ තුරුහි   සේ
සැ න දෙව් ම ගි න්   යාකර මිතුර නොව ල   සේ.

36 ව ට ට   පිහිටි යුගකඳු මැද සඳක   ල
සොඳ ට   තොතැනි ඇතියෙන් අන් ලෙද ක   ළ,
න ම ට   සදිසි ගුණයුතු දෙද්දුවාව   ළ
ග ම ට   පැමිණ යව හැර ගන්විඩා හො   ළ.

37 තු ගු තු ල්   කඳු සමග ඇලදෙල රමනි බි   ම
සු වි ස ල්   අරම් මල්පල තුරු ඇති කදි   ම,
පෙ ර කා ල්   සිට ම විසි මහමැනිදන බොහො   ම
කා ර ලො ල්   නසින නොම සිට යන්න ගලග   ම.

38 එ ඕ බ ල සරුව විසි මුනි සරණ කර පෙ ම
ගි ය පල මෙ ලොව දනපති දනගෙන් බොහො ම,
නවකෙ ල ගමුව සපැමිණ තුරුසිර කදි ම
පල වැ ල සොඳව අනුබව කර යන් නොප ම.

39 ස බ ඳ ගමන පුදයට මෙන් කර නද න
නි බ ඳ සිසුන නටනුව ගඳඹුන් ගස න,
එ න ඳ ස ව න කර බෙරගිගිරි ගුගුර න
නොබි ඳ ව ඬ න බිය නොව පුස්සලගම් න.

40 ම ග තු රු උයන්වතු සිරිසර ගෙණ පා න
පි ය ක රු පණා දෙල් පොල් තුරු නිති පේ න,
සි රි පි රු මිනිස් ලොව නැති විලස කිසි තැ න
ම මි තු රු නො යව සිරිසර දුක හිඟුරා න.

41 සැ ම ට සිසිලපහසුව ඇති සොඳතැ න් න
එ ම ට තුරු නොසෙක් මල්පල හටග න් න,
ග ම ට තලතුනා දුනඋගතුන් ඉ න් න
දෙ ම ට පිටිය පසුකර පලයන් ය න් න.

42 වි ල ස් මග දනන්හට යෙදු සත් සෙ ලි ය
ස ල ස් වන සෙවන තුක්මන්සල ය ලි ය,
නොලස් ව ම පැමිණ බෝතුරු දුක දි ලි ය
ව ල ස් ගලින් යන් වම්පසට ඉගි ලි ය.

43 නොහැර ල බ ත් නට සගපවග පින්ප ල
අ ද ර බැ ති ත් මුනිපුදයට වෙමින් ලො ල,
නි ත ර ද න ත් එන යන දුක සවස් ක ල
මි තු ර ගොසින් බැසපත් වැවුරුකන්න ල,

44 ප සේ වෙහෙර දදබැදි කිකිණිරුස ගො සේ
ස සේ එ බෙ ර සක්සින්නම් නදෙකලෙ සෝ,
දෙසේ කි හි ර කර සැදූ කල සැම දව සේ
ඇ සේ ම තු ර ලෙස කප්නෙල සපුර ගො සේ.

45 උ ඞි න් පියාසර කර ගොස් වෙහෙර ල ඟ
හ ඞි න් නො බා එම උපවන ලගින ර ඟ,
තු ඞි න් ගසා කා විලිකුන් පල තුර ඟ
ම ඞි න් පියාපත් මැද සරතැය හැර ඟ,

46 අවර ගිරි පැමිණිවර රිවි සිහින් නද
වෙහෙර තුර තැනින් තැන කර පහන්පුද,
පවර පසඟතුරු ගොස කරවා තොමද
ඉවර කර අසනි සදහම් සැදැපුද.

47 කරණ පුද බලා එ වෙහෙර ගරු විලස
සරණ කර සවන සිරිපද සිත සතොස,
සුරණ ඉටු සඹර කර සහ සියොත් රැස
අරුණ දකින තෙක් සැතපෙව එ ගස නිස.

48 හිරු තගිමින් ගණඳුරු බිඳහරිනා විට
තුරු රැවිදුන් සඳ සිසොතුන් වෙන අවට,
දුරු කරමින් නිදිනැට තෙරුවන් පුදට
තුරු සිරසින් බැසපත් ගොස් ලිඳ ලඟට.

49 යතුරෙන් උඩට තැගුමෙන් තිහි දෙරණ බට
වතුරෙන් තඟත සතහා පිරිසිදු ලෙසට,
සුතුරෙන් නවගුණැති මුනිගුණය සිහි කොට
උතුරෙන් තිබෙන මහසැහැයෙහි යව පුදට.

50 තෙරුවන් ගුණය සිහි කර කර වෙන වෙනම
සරුවන් සැය පැදකුණු කොට සිහිනි පෙම,
බිරුවන් සසර ගෙවනුව වැඳ සිව් තැනම
සුරුවන් විලස කර පුද කර මොක්පැතුම.

51 පොරණ සැදූහැවත් සුදනන්ගේ කලි යේ
කරණ ලද මුනිඳු පුදයට ගඳකිළි යේ,
තොරණ සඟ මුනිඳුරුව දූක සිතු ඇලි යේ
සරණ කර නමදු පුදකර නොව මැලි යේ.

52 හොරමරසෙන් බිදුමෙහි මුනි සෙවන කළ
පරපුරයෙන් පැවතෙන එ දුමිඳු නිමල.
කරදරමන් සපැමිණ බෝදර ලකල
හරසරයෙන් වඳු ලබනුව නිවන්පල.

53 සොඳිනවැත්ද පසු තුන්සැ සකි නැවතා
වදිනනත්ද උවසුන් පුද දෙන සතත,
නගීනගන්ද දුම මත ගිල්සඳුන් යුත
සුජනකන්ත සව්මාලස ලඟ පෙනෙතා.

54 උ දේ සැ ප ත් මෙහෙවර පුද කර නැම ද
සොදේ සි ති න් දනගණ සැම ඉවත් ස ඳ,
ද දේ ශො සි ත් බිය නොව පහසවග බ ඳ
න දේ ව ඩි ත් එමැදුර පුදට දම්ර ද.

55 ම ර පි ත් බිඳ බුදු වී දුන සවු නේ
කර මෙත් සතහට මහසමවති නේ,
සි රි ම ත් මුනිරද වැඩඋත් ලෙසි නේ
බ ර අ ත් යුග බුදුහිමි වඳු බැති නේ.

56 ගු ණ නැ ණ යුතු බුදුරද කර උප මා
දු ණ දු ණ සතසින් සැතපෙන මගි මා,
දු ණෑ දි ණ පිදුමට කළ මහපටි මා,
තු ණ තු ණ සඝඅත් යුතු වඳු මෙ ත මා

57 සි රි ම ත් මුනිරද උසමහතව මේ,
දෙළස ත් පමණැති සොඳ සිටි පිළි මේ
මුනි පි ත් රාහුලකුමරුගෙ මහි මේ,
දූක සි ත් සපුරා වඳු වෙනවෙන මේ.

58 දෙළසත් යුතු අත් බුදුබඳකි ත් දු
පල ල ත් දින සුදෙවුන් නරනි ත් දු,
යැම සත් පළ කළ පිළිරුව න ත් දු
බැද අත් නමදුව මුනිඳුටු මෙ ත් දු,

59 ච න් න මැහින් ලඟ කන්තකඅසු පි ට
ඉ න් න එ බෝසත් මරදෙව් පිත්හ ට,
දු න් න වදන් සිරි නරඹා එ ලඟ ට
ස න් න කිවන් සිතු පහදා මුනිදු ට.

60 ස න් න එ කන්තක අසු සරසා ලා
ච න් න මැතින් දුන් සඳ නොව කෝ ලා,
ඉ න් න එ බෝසත් පිට අත දී ලා.
පු න් න ගිම දකු සකි සඳ නුමු ළා

61 අ ර ග ත් මෙහෙණිදු නමැති යසෝද ර
ලැබ ග ත් අවසර වලසින් මොකැජ ර,
සි රි ම ත් පෙළගර පැ රග ඇත ක ර
තමගසිත් ලෙස දුක නමදුව කරද ර.

62 සිරිමත් රජය ද බිසව යසෝද ර
සියපිත් රාහුල කුමරු ද අත් හැ ර,
සිදුගත් එ කුමරු නික්මි ගිය යු ර
සිතුනෙත් පුරමින් දුක වඩිනුව නි ර.

63 දෙසන් නට දහම් මුනි ඇමතුම්පසෙ සා
අසත් නට සවන් යොමු කරගත් විල සා,
පසත් ඉදුරු ඇති පටිමා පෙළෙහි ය සා
අසත් මතුරෙ මහරහතුන් නම වෙසෙ සා.

64 දෙවි බඹතරත් ඝිය පද නිසරුස් දෙ වි ය
ලොවි තුරුබුදුන් ගෙන් අගසවි පද සෙ වි ය,
ලෙවි සැමසතන් හට අමමොක් සැප ළද වී ය
දෙවි සැප ලබන් නට වඳු සැරියුත් රු වි ය.

65 දහම සයු ර තෙර පතු නැණතැවිප ති ය
සසුන අඹ ර ගෙලි කල ලෙස තුරුප ති ය,
එහිමි පව ර මහසුප් තෙර සිතරු ති ය
නාමදු මිතු ර ලබනුව මතු දෙවිය ති ය.

66 ඉදු බලයෙන් මිසදිටුවන් ජය ග ත් ත
පිදු පිදු වන් අමමග සැප ලැබග ත් ත,
සැදු මවි වන් සැම සත මොග්ගලිපු ත් ත
වඳු දෙරතුන් වැඩ වෙයි තට මතුම ත් ත.

67 තෙවලා දහම්සයුරෙහි සතනින් කිම් ද
අලලා ගැඹුරු පදරුත් දීමෙහි පසි ඳ,
සකලා බුදුමෙහෙය කරමින් විසි නිබ ඳ
තොබලා අනදහිම් පිළිරුව වඳු සබ ඳ.

68 මුනිඳුන් ඇසුරුකම් සලකා සුපස න් න
දූඩිමන් උපදවා නො රහත් වී උ න් න,
එහිමින් පිළිබිඹුව රුසිරි දුක ව න් න
බැතියෙන් වඳින් සක් මොක්සැප ලැබග න් න.

69 සරණ ඔටුනුපැළඳුම ගෙවදුම ආ දී
කරණ දවස මගුලට රජ ගෙයි වැල දී,
වරණ මුනිදු වෙහෙරට ගෙණ ගොස් පැහැ දි
තෙරණ නන්ද දුක වඳු කරවූ පැවි දී.

70 ති රි ඳු න් කුළෙකකිරුළෙව් දිසි ලොව් පැව තී
මු නි ඳු න් පින්බවට පුන් පෙරුමන් බලැ තී,
පු හු දු න් කල ද කිසිසිත් ඉසිමන් නො මැ තී
තෙරි ඳුන් රහල් පිළිරුව වඳු වඩා රු තී.

71 කැ ප් ප කෙළගොසෙව් මුනි දම් අදසන ව ර
ද ප් ප සිඳ කෙලෙස් මගපල ලත් පව ර,
ව ප් ප නමැති මහතෙර පිළිරුව මිතු ර
පු ප් ප කර නමදු මනකොඳවන මෙව ර.

72 නොවබා ද ම් සබාඅබතුර උන් මහි ම
ම හ බා තු ම් සබා කිය ලිය දන සෑ ම,
ක ර බා පෙම් ලබා උන් වෙත මුනිඋතු ම
ව ඳු බා බි ම් නබා නෙරිඳුට මහනා ම.

73 අ ප ස ව නා කරඑ සිරු පළමුව සො ඳි න
යතිතුරෙ නා පල ලත් පස්වෙනි වූ දි න,
අ ස ජී ය නා බිඳනැති තෙර රුව සො ඳි න
වඳු බැ ති නා ලබනුව සගසිරි න දි නා.

74 ප ස ලැ බු මේ යසකිතුගොසරැස ඉසි ලී
කි ස සැවොමේ කර අම්පුර වන් නො මැ ලී,
ඈ ස ඳ සු මේ පිළිරුව තෙරිඳු සිව ලී
ලෙස සි තු මේ කර වඳු වෙණි ජයමගු ලී.

75 ප ව ර දහම්දෙසුමෙහි සිටි ලොව පසි ඳූ
කාව ර කසුප්නම් යුතු මා හිමි තෙරි ඳූ,
ස ව ර කර එ පිළිරුව දුක සකි නම ඳූ
ඉ ව ර කරුණුවස් බවදුක් බිඳැර වි ඳූ.

76 බි ම් බ ර ගුණැති මහසුප් සහ ආන න් ද
නම් තෙර සහ කොසොල් බිම්සර නරනි න් ද,
ග ම් බි ර කිසි පුවත් පවසන විලසි න් ද
කා ම ක ර නිම්වූ රුසිරි දකු මිතුරි න් ද.

77 නි ති න් එන කලට තම වෙහෙරට පොර න
අ පි න් යමක් ගෙණ එන බව කියන මෙ න,
බැ ති න් මල්පැසක් ගෙණ සඟනට පුද න
ඉ ති න් බලනු අනෙපිඩුසිටු රුව කල න

78 රූ ව ම ත් බැමිණි ගැණුමට කෝසල නිරි ඳු
උ පු ලු ත් සඟ අරුණුවත් මැටි ගෙණුම සෙ ඳු,
බමු ණ ත් එ බැරි වී නැලවෙන්නට මුනි ඳු
වෙත ප ත් විලස ඟඟවිනා රුව බලව කු ඳු.

79 මෙලෙසි ත් සුභද තොප දිවිලැබූ පලඟ න් න
වි ල සි න් සමර කර ගුණ එම උතුම න් න,
මෙවසෙසි න් දකිනුවස් මතුමෙත් මුනිඳු න් න
සඟතොසි න් මැදමඟල රූසිරි නරඹ න් න.

80 න ර ඹා මතු ද සකි බිම සළපතර දි සි
ස සො බා මෙ රුව පිළිබිඹුපෙළ නොව ඉව සී,
ක ර බා නො හිඳ සැක කර අන්රුවැයි නි සි
[illegible] ය ඹා වඩුව බලතොත් පිට රූවෙසෙ සී.

81 නි ර තු ර සුපිපිමල්රොන් සුවඳ විඳ වි ඳ
ව න ත ර රඟන කෝකිලමයුරන් රුව ද,
පි රි ව ර දුම ද සමගින් දිසි සැම සිතැ ද
සි රි ස ර බලව මඹඟ ලසල්දුම්දු ස ඳ.

82 කොන් සිරි සැ ල සි රිපිකුල සුදෙවුන් නිරි ඳු
ල ත් අඟමෙහෙ සි පද අප මහසත් එ වැ ඳු,
ප ත් නම නොදිසි විය මායානම් රජ ඳු
සි ත් ලෙස පි පි සි බල රුව ඒ ලඟ සුසැ ඳු.

83 කිඹු ල් ව ති න් වඩිමින් දෙව්දූ නුව ර
ම ගු ල් උ ය න් දූක පිපි වැඩ එ වනත ර,
එ ස ල් තු රි න් ගෙණ සා අත උන් අසු ර
ල ක ල් රුවි න් බල මායා බිසෝව ර.

84 ස ල සා ගත් මෙහෙසි ලැබූ විලිරද පහ සා
නොලසා අවට රුකවල් ගෙණ උන්නු ය සා,
පි රි සා දිගැසි රූසිරි දුක ලොබය නි සා
නි ද සා ලියැයි නොව ඉඳු සැක කර සතො සා.

85 ල ඹා සිතු නොබා සලසා උන් මෙහෙ සි
සු බා ගැ බ බ ඹා දේතට නොව වෙනෙ සි,
ගැබා බිව නො බා වන් බෝසත් සියැ සි
නුබා දූ ක ල බා ගත් ලත්පල සුගැ සි.

86 අ නි න් මහ බිඹු න් සුරදෙටු සිව්වර ම්
ර දු න් මහමැනි න් දූනට නොසිත් පෙ ම්,
පිණි න් බිම පල න් නැගි සන්බුමුපියු ම
ස ර න් යුග දෙමින් උන් බල සත්ලතු ම.

87 ග න ර ශ්‍රී රුව දූගුම්වත සිරි ක්ෂම් න් න
ම න ර ම් පියුම්පිට සත්පිය වඩිම් න් න,
ම න පෙම් බලා බිඹුසුරසෙන් වෙත උ න් න
දෙන තු ම් එ සිහනද මහසන් නරඹි න් න.

88 සු රි දු ගු ව න් මලසුන පිදූ පියුම් ලෙ ද
සි නි දු ස ර න් අත් තබමින් ගුවන් මැ ද,
නොමදු සු ර න් උන් සිරිකිය ලිය එ ස ඳ
ස බ දු බ ල න් රුපෙළ මතුපසෙහි සෙ ද.

89 පි රි ව ර මි න් මහමැහිඳුන් සිතුපේ ම
දි රි විකුමෙ න් සුදෙවුන් නරනිඳු ඊ ම,
සි රි නෙදන න් ක්ෂලිය රුපෙළ කදි ම
පි රි කුළුණෙන් බල සකිසඳ එම තැන ම.

90 ක ර මි න් මෙහෙන මහමායා උන් ඉනි රි
ද ර මි න් ඇදිලි උන් සිරි කියනුව ඉදි රි,
බ ර ණින් ලකර කර සැදිරුව දූක පැති රි
ක ර ග න් මිතුරෙ සිතු ඔද එහි නොව වැහි රි.

91 එ එ ව න් පි රි ව ර අ රි මි න් බුදි න ට කැ ලේ කො ලේ
සිටියෙ න් නිර තු ර නැවතු න් ගෙණ දන මුලේ ස ලේ,
පැවතු න් කාල පෙර එ න මි න් ලොව අජ ප ලේ දූ ලේ
න ර ඹ න් මම් තු ර එ ල ගි න් දි සි නු ග ද ලේ සු ලේ.

92 ක ර ම න් ලබනම දරු ව න් එව රුක පු ද, එ ද
ස ම ගි න් දසි දූ ව ද ර මි න් මේතලි සො ඳ ලෙ ද,
එන මෙන් කාල රුව බලමි න් සුජතා ල ඳ න ද
එ ස ව න් වෙන සැදූ වඩවන් සකිසඳ ස ද සෙ ද.

93 සු ර ඹ ක් සරි සිටු මෙ නෙ සි න් පිටියස ය නා පි නා
ම න ස ක් දිනු දූස පුත්නා සත් අසරි නා ම නා,
වෙනස ක් නොව සැදි සුභ ස න් පිළිරුව දූ නා දි නා
සැකය ක් නොව සකි නරඹ න් සිත සතුටි නාතැනා.

94 පෙ රු ම ත් බලයෙන් දුන් කිරිඑඩු පිළිගෙ නා දූ නා
ම ර සෙ ත් සම ගි ත් සුදසට බෝසත් ය නා දි නා,
වැ ඩී උ ත් විල සි ත් සුහමුල පිළිරුව ම නාමෙනා
සතො සි ත් නම දි ත් මුනිඳුන් සිහි කර ගු නා ග නා.

95 කු එ ණී ත් සත වෙත් ලැබූ නෙක්සිරිසැප හැ මාපෙමා
කු ම රු ත් සි දු හ ත් හැර සෙවුමට මොක්අ මා නමා,
කාග යෙ ත් අ ත ග ත් කේඳ කැපු ලෙස නි මා ව මා
න ර ඹ ත් ම හ ස ත් පිළිරුව කළ සිත න මා සැමා.

96 ග ණ ර ත් සු මු ගි ත් කේද ගත් සුරර ද එ ද
වි ල සි ත් ක ර මි ත් සක්රුව ඇත තිසිලෙ ද සොද,
බ ල මී ත් ලොසසුන් රකිනා රුව සුරර ද සොඳ
අ ද රි ත් ක ර ම ත් බැති මහසත් සකිස ද න ද.

97 ඉ සි වෙස් පිරිකර දී බෝසත් ඇදිපි ලී ය ළි
කි සි දෙස් නොව පිළිගත් ලෙස මහබඹු ති ළි ති ළී.
රි සි ලෙස් බිතුසිට හගවන රුව සිරිය ලී දි ලී
සි සි ලැස් හැර දකු හරිනුව මතු සිතු ක ලී ම ලී.

98 පෙරුමන් පිරු කටයුතු මා අද කෙළව රා ව රා
සිත මි න් තුටුසිත වඩමින් සියහද තු රා පු රා,
සොබමන් බෝසත් සිරිපද මුවගින් උ රා උ රා
සිටි කා න් තකඅසු රුව බල සකි ඇසපු රා ඇරා,

99 දු න් න අනෙක සිරිසම්පත් අප හිමිතු මාපෙ මා
ය න් න අතැර නුවරට ගමනින් මට කි මා කා මා,
ච න් න මැතිඳු මේ ලෙස සිහි කර කර නි මානොමා
ඉ න් න විලස කළ රුව බල සකිසඳ ද මා ප මා.

100 ච න් න මැතිඳු සියවලගින් ද රා ද රා
පැන් න ලෙස අනෝමා ගංව රානෙරා,
ඉ න් න ගුවන අසුපිට බුදුකු රා අ රා
ය න් න නිවන කල් රුව දකුන රා පු රා.

101 දි ව කුරු බුදුන්ගෙන් අතපත් ද මා අ මා
නොව බිරු සසර සුමෙදා පඬිතු මා න මා,
ගෙ ව දූ රු ඇදිලි විවරණ නොවප මා ව මා
රු ව සු රු බලව ගැණුමට සිතුපෙ මානා මා.

102 තු රු ර ද සිරිත් තුරුපිරිවැරු ක ලා දු ලා
මු නි ර ද සඟුන් සහ මහසත් බ ලා කලා,
පි දු ලෙ ද විවරණය දී මල් ස ලා සලා
සැදු සොඳ එ පිළිරුව පුදු සකි බ ලා බලා.

103 දි ව කු රු බුදු න් ගේ අගසව් දෙ රු සු රු
දූ ක පි රු බැතින් නරඹා සිත දූ රු ග රු,
ඝොර බිරු දු කි න් මිදෙනුව ගුණඳූ රු පි රු
ම මි තු රු කර න් පිණිපා නොව තු රු-ස රු.

104 බු දු ගු ණ දූ නා රඹගම්පුර ද නා ම නා
ම ග සැ දූ දි නා විසිතුරු කර න නාතැනා,
න තු අ ග ව නා ලෙස කළ රුව පි නා ම නා
සකිතෙ පි දූ නා නරඹත් සිතු මෙ නාතැනා.

105 සි රි හැ ර ගිය වෙසතුරු ගිරි වං ගේ
කා ර ද ර නවපාන්තට යදියන් ගේ,
මු ර කා ර කඳවුර සිටි වැදියන් ගේ
සි රි ස ර නරඹත් නොව සිතුදං ගේ.

106 මු ර රැක ගත් වැදිපුතුගේ වෙ න ය
බ ර නෙක දූරු සබරගනගෙ දූ න ය,
පො ර වෙක සසයෙක බැඳගත් ගා න ය
උ ර යෙක මී ඇත දූකුමට බී න ය.

107 ද රු ව න් ගන්නට යන ජුජ ක යා
බිරුවෙ න් වැදිබල්ලන් උන් දූ ක යා,
ම රු ව න් දුටු විලසින් වී දූ ක යා
දූ රුවෙ න් නට ඉන් නැගුනේ රු ක යා.

108 කෙ ල තොලු බඩ ගෙඩි බමුණුවහ ල් ලා
කො ල තෝ යෙහි දූත් දරුවන් ඉ ල් ලා,
ප ල මින් තමගෙ බඩ දෙමි යකු බි ල් ලා
බ ල කී සැටි හිදුනු ගෙණ අ ල් ලා.

109 තැන තැ න ලෙගෙනුත් නිල්ගෙලෙ කෝකි ල
ක න මෙ න විලිකුන් පල සැදි රුපෙ ල,
ම න මෙ න උන් ජුජකයත් නොපැක් ල
ග න ව න දෙල්රුක බල සකි සිතුලො ල.

110 ඊ ද ද ස ත් කොඳ කැකුළු සමා න ය
බ ද අ ති ත් දෙල්කද ගුගුරා න ය,
සොඳ බල ත් උඩ උත්න සුවා න ය
ඍ ද සිහි ත් එඝි බල නොව මා න ය.

111 ම න හ ර සිව්රට දන සැනකෙ ලි යේ
මේ හෙ ව ර යට යම් මම නොපැකි ලි යේ,
බි ය ක ර මට බැණදෙඩු මේ ප ලි යේ
අ භ න ර් නිදු ගණිමත සී දනු ය ළි යේ.

112 මෙ සේ මුසා නෙක කීසඳ අමු ණා
තොණෝ එ වැදිපුත් වී සිත සම ණා,
ග සේ සිටිය බස්වා බිව බමු ණා
ර සේ මියුරුමස් දුනි කණපම ණා.

113 ම හ ත් ප වි ත් නිතරම සිතුසං ග ය
අ ස ත් බ සි ත් වසමින් ඇතිඅං ග ය,
ම සු ත් ක මි ත් කුස ගිනි කරබං ග ය
ම ග ත් දු න ත් ගියෙ ගිරියට වං ග ය.

114 නැංග ගි රි ය කඩනුව පල බිඳි නා
තුංග සි රි ය මෙමහසිය රුව දිලෙ නා,
සංග පි රි ය මහසත් එසි දහ නා
වංග ගි රි ය සිරිසර බල එත නා.

115 ප වි ව අරක් ගෙණ උත්නු දෙවි ත් ද
ඉසවි ව අහස්වෙල ලෙස බිතු බ ත් ද,
ප වි ව මතින් දිසි විය සිතු කැ ත් ද
ලෙවි ව දනත් සැම බලව සබ ත් ද.

116 අ ස නා සැම සිත දුක් දෙන බෝ සේ
කුසෙනා සිලූ මවචත් කර රහ සේ,
රුගෙනා දෙදරුන් යන්නට මැකු සේ
බ මු නා සිටි පිළිවෙළ බල යකු සේ.

117 ද රු ව ත් හට ලොබ කළ ලෙස ලෝ ස ත්
ස ස රි න් ගොඩයාමෙක් නැති බස ස ත්,
මෙලෙසින් සලකා.සිතු කර එක ස ත්
ද රු ව ත් කැද විය අප මහබෝ ස ත්.

118 ගඝ නා නැඟනිව නොම කර ආ ලි ය
බමු නා තම කර ගත්තට වා ලි ය,
දුකි නා හෙලමින් අසුබිඳු පේ ලි ය
හඬ නා මෙලෙසින් කුමරිඳු ජා ලි ය.

119 සොබමත් පියමහනරනිඳු ස දි නා
නිසැකි ත් මූ යකෙකැයි මස්බු දි නා,
නැඟනිත් නවතා මා දෙත් මෙ දි නා
කිය මි ත් උය් කුමරිඳු බල සොඳි දි නා.

120 රූ වි නා සපිරූත ගතැනි කණ්ණා ව ත්
සැලෙ නා දුටුදුන හදය මනා ව ත්,
හ ඬ නා කුමරිය කෘෂ්ණ ජිනා ව ත්
සො දී නා සකි නරඹත් නොපමා ව ත්.

121 වෙස තුරු නිරිඳුව තවනා කෙලෙ ස ය
දෙස නොවනා ලෙස කර කය වෙහෙ ස ය,
ර ස පලවැල ගෙණ දෙන සිත සතො ස ය
ඇ ස දකු රජමෙහෙසින රූවෙසෙ ස ය.

122 සි රි වෙව ත් බලා තොප වෙසතුරු පුව ත
පි රි ස ත ත් වඩඑම්නි සතුටය මග ත,
සැරි ම ලු ත් උයන ඔත් ලෙස කළ එ වෙ ත
පි රි නි ව ත් පිළිම ගිම් වඳු දසටඅ ත.

123 ස පු රා දසපෙරුම් ලැබ බුදුබව පව රා
නි ත රා නෙක සතුන් මුදමින් බවසයු රා,
අ ම රා නරබසින් සනහා උන් සත රා
නොහැරා නිස පලවුසැටි බල ලොව මිතු රා.

124 මෙ මා නිමා කර කිස වැද මරුමුව ට.
පෙ මා අ මා පුර වැදුනෙත් මුනිපුද ට,
නොමා ප මා විසුමෙන් හැර සිතු ගැහැ ට
සැ මා ප මා දම් වඩු මහණෙනි සොඳ ට.

125 මෙ සේ ස ත ත් දෙසමින් සදහම් නිම ල
කො සේ වෙමි ත් වැද සවමිත අනෙක ක ළ,
ර සේ නි ව ත් විඳ හැර රූකය නැබ ල
ය සේ බ ල ත් සිහසැතපුම කළ ලක ල.

126 බැ ලූ බැ ලූ ව ත් කළ සිතු රූසිරි ඇලූ මේ
එ පි රි නි ව ත් ගමනින් දුක් කළ සැමෝ මේ,
දිටු නො ම ව ත් රුවකැයි සිතනුව පුදු මේ
අ ස එ ස ව ත් පිළිරුව වට ඇති මනි මේ.

127 ම ත් බ ල මාල වෙසහරව ගොස් අහද නෙ ර
ස ත් ස ල සිහිනි එල් වී දෙර අඩන ව ර,
ම් ත් ක ල ඝෝවා බස් දුන මෙන් කළ පව ර
සු ත් ක ළ කෙලෙස් දෙරහන්රුව බල මිතු ර.

128 නි බ ද නොයෙක් කළ උවදුරු අපෙන එ මාමහණ නවර
නොහි ද ගි යෙ න් වෙමින්සුදුරු ගිතුවක්කරණුවැතවස ර,
ස බ ද එයින් නොහඩු එවරු ගතුනෙත් මාසමණනොගැර
මෙ බ ද වදන් කියන යුරිරු බුඩ්ඩ පැව්දි බලව මිතු ර.

129 අ සා දූ මි වූ කු දි වූ පව්වූ මහලු මහණ වද නා
ය සා නොපවු සි ලි වු බසින් ඔවදන් දෙන ලෙසි නා,
ප සා එ බ වු සු දි වු රහන් රුපෙළ සැදූ සොඳි නා
ඇසා ස තු වූ ප හ වු සිතින් දූක වඳු අප කල . නා.

130 සු බ ද් ද යන න මි නි ශූ තා මහලුමහණ කී පුව තා
වි සු ද් ද ගු ණ ම හ ර හ තා නමක් සවණ කර සිය තා,
ප සි ද් ද ලෙස ක ර ඉ ව තා කරණ ලෙසට ඔවා ක තා
එමැ ද් ද දිසි රුව දෙනෙ තා පුරා බලන් අප සිතයා තා.

131 ස ව න මුනිඳු වෙත සැදූතා දනගෙ කණට යවුල් යු තා
එ බ න සවන කර එවැ තා පුහුදු සඟුන් ඇඹුනෙස ඉ තා,
රැ ගෙ න සිරස සිය දෙ අ තා දිලෙන එරුව දූක දෙනෙ තා
සොඳි න අසද් දන පැ ව තා නුගුණ මමනොහිකර සිතයාතා.

132 නි ති ත් පළමු උවටැන් කළ මුනිඳ න
අ ති ත් තල්වැටක් ගෙණ උන් නොව මා න,
සි ති ත් දුක් පෙළෙන තොරහිම් උපවා න
බැ ති ත් වඳු ලබන්නට මොක් මිතුරා න.

133 ද ස ද ග ස ක් ලෝදයෙන් බඹසු රණ
බැ ස ර ජ ස ක් නොවතර පිරෙමින් දෙ රණ,
ය ස ප ග ස ක් යුතු උන් එම සල්අ රණ
නොස සු ග ස ක් බල රග මුනි පුදක රණ.

134 කා ර එකවස්තදට දූරු අත ගිනිරිගෝ සා
සා ර සඟ පාසලම් පිය තබමින් මවසෙ සා,
වෙ ර දූරු පාපඬම් වලයම් ලෙලව තො සා
සු ර ගඳඹාන බල මුනිඳුට රඟන ළෙ සා.

135 තැ වුල් හැර සතන් සිත රැගුමේන් මඟ ත
රැ වුල් පෙද හයා ලෙලවා ගත් සුර ත,
වෙ වුල් කර ගොසින් සල්වන දසැඟ ත
ද වුල් පද ගසන රඟ බල ගඳඹසු තැ.

136 පෙම් ම ට සිලිටු කර කර බඹසුරිඳු න් න
පි ම් ම ට ඉදිරි පැන පැන සුරගඳඹු න් න,
නි ම් ම ට සුරල ගැසුමෙන් පිදු මුනිඳු න් න
ත ම් මැට ගසන බල සිරි එනි ගඳඹු න් න.

137 කා ර ණ රැඟුම දෙස කරකරමින් ඉඟි රී.
පු ර ණ සුලංමුව ඇදඇද සිත සපි රී,
සු ර ණ රැඟුම් එක්කර රත්රසට ස රී
සොරණ වැසුම් බල සකි එහි මුනි ඉදි රී.

138 ලී ල ම විලස සොලවා හිස් තෝඩුයු ග
ආ ල ම කරණ ලෙස ගසමින් කොපුල්අ ග,
කාල ම නදට කර සරි පා දෙඅත් ර ඟ
තා ල ම් ගසන සුරගඳඹුන් රුසිරි ම ග.

139 මු නි ඳු පිරිනිවුම හගවනුවස් සුසැ දූ
මෙ බ ඳු සිරි බලා එහි සිත තොසින් රැ දූ,
ස බ ඳු සිඟි කරන් අතිසය නොව පම දූ
පැ හැ දූ විලස මුනි දකු සත්තක පඬි දූ.

140 මු නි ඳු නොව දූනන් සැමදත් නැණවඟ තා
නි රි ඳු කුමරුවන් සඟ නොස් ගොයුම්ගො තා,
සි නි ඳු පැණබෙලෙන් පරයා දිනම් සි තා
ප ඬි ඳු බල එ උන් සත්තක නමිනි යු තා.

141 බ ල වි කු මෙ න් තමගව නොසරිව උ න් න
මොල මිගිඳුන් සඟ යුද සසයෙකු ව න් න,
කා ල වි ල සි න් ඉද සිරිවත බලම් න් න
ප ළ එ ප ඩි න් පැණසන රඟ නරඹ න් න.

142 වි ස ඳු ස ඳ පඬි ඇසුඇසු පැණ මුනි ඳු
නොබැන ඉ ඳ දිනමැයි දූත සිත ඉපු ඳු,
කු රි ඳු ස ඳ ගෙණ යක්ෂවස ගුවන රැ ඳු
බ ල ස බ ඳ නොව බිය සොඳ ලෙස සුසැ ඳූ.

143 නෙ ර වා වවළලැස් නියවා මුව කුරි රු
ගො ර වා ඛඬ පුරා සුලඟින් කර බහු රු,
හ ර වා හිසට අපි සුරතින් දුරු විදු රු
ත ර වා කියුම් බල යකු මුනි දෙව උතු රු.

144 බි ය ව එවිට යකුබස හික්මුම උරු ඳූ
පි ය ව උන් නිවට ඩහ දූක වෙරින් මි ඳූ,
දි ය ව මුනිකය ද ඩහැතෙයි සැක ඉපි ඳූ
හි ය ව උන් කුමර පියනුව සැදි මුනි ඳූ.

145 බ ල ව මහත ඩහ ඇතිනැතිබව නිව ට
ත ර ව කියා දසුණැත දිගු කර ගෙළ ට,
හ ර ව සිවුර සිරිකය දැක්වූ ලෙස ට
ක ර ව තිබෙන රඟ බැලූ පිළිරුව සොඳ ට.

146 නම සේ මුනිඳු සිරිකය විවරුම් කර ත
ය සේ කලිඳුනඟ ඉඳුනිල් රඟින් ග ත,
රැ සේ සුනිල් නික්මි බඹසුරන් ම ත
තොසේ බිඟසස් කරමින් ගියෙ දසදිග ත.

147 උ තු රු සයුර තුළ රත්ගිර විලින ක ල
අ යු රු සිරින් රත්වන්රැස්කඳ නැබ ල,
රු දු රු නිවට දිටුකෙලෙසුන් හැර සක ල
මැ දු රු සිරින් ගියෙ පැන අනෙක සක්ව ළ.

148 සැ දැ වෙ ළ පියුම්රාමිණි පබල සිඳු ර ග
එ ක තු ල සුරන් බුදුරැස් නික්ම සිරැර ග,
බ ඔ ත ල ලෙවන් කරමින් සපැමිණ බව ග
නෙකකෙළ දහස් තැන දිවි පැතිර සුරම ග.

149 කි ත යු ග කිරිසයුර දවහත්තරු විල සා
සි සි ර ග සේවලා සරි සුදුරැස් වෙසෙ සා,
සු දු ර ග තවර කරමින් ලොව සඳදහ සා
තැශි ර ග දිවි පැදකුණුකරමින් පසැ සා.

150 ති ව ට සමග සපැමිණි ලිච්චවි කුම රු
ම ද ට වතින් සාරම්න් ගින්නව අපු රු,
සො ද ට නික්ම මදටියවත් මුනි සිරු රු
ය ට ට යෙත්ම කිම්දී මිනි බවග සැ රු,

151 ලොවැනී සියලු පැහැ එක් කොට සැදු සොඳ ට
රු වැ නි පටක් පාතෙව් මුනිඳුට පුද ට,
පැ ව නි සියලු බුදුරැස් කැටිකර එක ට
දු ව නි අහස්කුස පබසරකැලුම් සෙ ට.

152 මෙ සේ මු නි ක යි න් සවනක් රැස් පැහි ර
ය සේ රැලි දෙ මි න් යෙත දසදික් ඉති ර,
තොසේ දෙමි න් අ න් පොලසන් රදකුම ර
දෙ සේ උ ඩ බ ල න් උන්රග බල මිතු ර,

153 වි ස ල් පුර දනන් පෙරකළ පිණින් ල ද
එ ක ල් බුදුමගුල දුක මෙලෙසින් සබ ද,
ල ක ල් මුනිඳු පිළිරුව එනි වැඳ නොහි ද
එ ක ල් සඳකිඳුරුඳ දකු දෙසු ලෙ ද.

154 පි රි ව ර ම් න් සඟගණ මුනි කිඹුල්ව ත
සැ රි ස ර ම් න් ගිය සඳ පියනිරිඳු වෙ ත,
දු රි ගුණන න් **යසෝදර** මෙහෙසි විමන ත
සි රි න ර ඹ න් දෙසනා සඳකිඳුරු ව ත.

155 ස රා ලකළ මිණිකිරුලෙන් නෙකබ රණ
පු රා පැලඳ සක්සුරිඳුන් බට දෙ රණ,
සු රා මුනිඳු වෙත **යසොදර** බිසොව රණ
නි රා එ ගුණ පවසන බල පියන රණ.

156 ව ඩා රු නි ය මුනිඳුන් ඇතිකළ හොප මා
සොඳ ග නි ය සුරඹුන් නිති කළ උප මා,
ඉ ඳ බැ නි ය මුනිඳුන් නාරඹන මනි මා
ය සෝ ද රි ය බිසවුන් බල මිතුරුතු මා.

157 මු නි ඳු න් සිරිත විලසින් පැවතුම කැම තී
නි රි ඳු න් කුලෙකසිරුලෙව් දිසි මහපිණැ තී,
ස බ ඳු න් පිරිවරා උන් ඉදිරිව නැව තී
එ ල ඳු න් **යසෝදර** රුව බල මිතුරුප තී.

158 සි හි ල් රැස් විලස තුරුකැල මැද පු න්න
ල ක ල් ගත් පැවති පින්ලකුණෙන් ස න්න,
නි ම ල් රදපිරිස මැද මුනි වෙත ඉ න්න
ර හ ල් කැන්කුමරු සිරිසර නරඹ න්න.

159 ද ඹ දි ව තෙලගපත් කැත්කුල මිණිබව න
සුදිලෙව් අනගි මිණිපගනෙව් සිරි රඳ න,
වැජඹෙව් "එරදසබ නම පෙරුමන් බෙලෙ න
නැ ර ඹ ව් නදය කැත්කුමරුගෙ සිරිවර න.

160 මෙලොව සැමදනන් පින්බල එකට කැ ටී
ක ර ව පෙරුම්දම්සිපි ගෙණ පාන සැ ටී,
දු ල ව පින්බෙලෙන් රදසබ තෝව ගැහැ ටී
බ ල ව අනදකැත්කුමරිඳු ඉන්න සැ ටී.

161 කැත් කු ල කිරිසයුර ගෙලුමෙලලවැලෙකතු ල
ල ත් නි ල ඇමති සුදෙවුන් රදුගෙන් නැබ ල,
අ ත් ව ල ලෙලවිකිරණින් සබ එකෙලික ළ
මි ත් බ ල සිටින රග රදසෙබෙ මැතිඳුපෙ ළ.

162 සො ඳි න් මුනිඳු කැත්පිරිවරමින් නිම ල
තෙ දි න් සඳකිඳුරුඳු දෙසු සිරි ලක ල,
සෙ දි න් දුන මෙසිනි නමදිමිනි දසබ ල
ප දි න් දකිනුවස් සූවිසි මුනිඳුපෙ ළ.

163 සි ය පි න් සිරින් රැඳි දීපඞකරමුනි දු
සියැ සි න් බලා ලොබ කර බුදුබව එබ දු,
හෙයමෙන් බිමැද හෙව වැද සුමෙදු එබි දු
පි ය ම න් එ ලැබූ එක්වෙනි විවරණය ව දු.

164 නොමද පැණැති අපමාබෝසත් පව ර
ඉ පි ද විජිතාවිනම් සක්විතිව පෙ ර,
පැහැ ද කොඩනි මුනිඳුන් වැඳ සරණස ර
එ ල ද දෙවෙනි විවරණ දූක වඳු මිතු ර.

165 කැමැ ත් ත ය වෙමින් මඞගල මුනිඳු න්න.
සු මි ත් ත ය බමුණු නෙකපුද කරමි න්න
රැ ග ත් ත ය නෙවන විවරණ බුදු වෙ න්න,
ම මි ත් ත ය බලා වඳු සිත සුපස න්න

166 උ තු ළ ගුණැති ලොව සුමනබිදත් මුනි ඳු
අ තු ල නාරදව ගොස් පුද කර තොම ඳු,
මෙක ල බුදුබවට සිව්වෙනි වර එ ල ඳු
ල ක ල විවරණය දුක සකි ඇදිලි බ ඳු.

167 රේ ව ත මුනිඳු ලොව පහලව වැජඹි ස ඳ
බෝස ත අතිදේවනම් බමුණුව ඉපි ද,
ලෝස ත වැඩ පිණිස පස්වෙනිව ලැබු සො ඳ
තා සි ත පුරා දුක වදු විවරණය අ ද.

168 ඉ පි ද සුජාතානම් බමුණුව පො රණ
ප සි ඳ එබෝසත් සෝබිත මුනිව රණ,
සු ල ද මේ කප බුදුබව සවෙනි විව රණ
ස බ ඳ දුක නමදු සැදූසිත කර ව රණ.

169 ලොවග ප ත් අනොමදස්සිය මුනිඳු වෙ ත
නි ල ග ය ක් සෙනෙවි සපැමිණ සදූසි ත,
නි ස ග ස ත් වෙනිවූ විවරණ ලබාග ත
එ ව ග සි ත් විලස දුක සකි පුද ම ත.

170 බෝ ස ත් ඉපිද කේසරසිරදව ව න
ලෝ ස ත් අමාරස දුන් පදුම මුනිඳු න,
දූ ස ත් පුද ලැබූ ඇසිපිය නොහෙළම් න
තෝ ස ත් කරව දුක අටවෙනි එ විවර න.

171 නා ර ද මුනි දවස ලෙව්සත සැපසැල සූ
සා ර ද ගුණැති අප මාබෝසත් තප සූ,
මා ර ද බිඳැර බුදුවෙන්නට සිතා ප සූ
නෑ ර ද විවරණය දකු නවවෙනි ඉව සූ.

172 පියුමතු රා මුනිසඳු වෙත ගොස් ලක ළ
එබුදුසු රා සේනාපතිනම් ජටි ළ,
ලැබුඑව රා දසවෙනි විවරණය දු ළ
දසුම්තු රා ලබනුව සගසිරි සක ළ.

173 වී ප ත් සුමේදනම් ලොවුතුරු සත ර
මාස ත් උතුරුමානවකව උපන් ව ර,
පැසි ත් විවරණය ලැබු එකොළොස්ව හි ර
යාප ත් විලස දුක වදු සකි සිතඅඳ ර.

174 ලෝ සත් අමාදෙන සඳ මුනිසුජා තය
බෝ සත් මෙ අප සක්විතිරජව දිය තය,
රා සත් නොව දෙළොස්වෙනි වර ලැබග තය
දූ සත් පුරා දකු විවරණ ලෙස සි තය.

175 පැවති සඳ සසුන **පියදස්සිය** දිනි ඳු
දනැති කසුප්මානවකව අප මුනි ඳු,
ලබැති තෙළෙස්වෙනි වර විවරණය ල ඳු
කැමති විලස් දක වඳු සකි නොව පෑ ඳු.

176 දිසී කල **අත්ථදස්සිය** මුනි සසු න
සුසී මය බමුණු නම් බෝසත් වෙමි න,
තිසී ලෙස තුදුස්වෙනි විවරණ ලැබු න
රිසී ලෙස බලනු සකි සඳ එහි පැමි න.

177 මුනිඳු **දම්මදස්සිය** ලොව පහලව ර
සුරිඳු ව උන් අප මාබෝසත් පව ර,
එලඳු විවරණය පසළොස් වෙනිව ති ර
සබඳු දක වදින් සකසා සිය තිදෙ ර.

178 සිදුහත් සතර දිනුසඳ ලොව එකෙලි ක ර
මහසත් මෙ අප මඬගල තපසුව පව ර,
හිමවත් මලින් පුද කර සොඳ එම සත ර
ලැබගත් සොළොස් වෙති විවරණ දකු මිතු ර.

179 පැහැපත් තිස්ස මුනිරද ලොව දිනූ ස ඳ
මහසත් දුම්වු තවුසෙක් වී ඉද පසි ඳ,
දසසත් වෙනිව ලැබගත් විවරණය න ඳ
තගෙසිත් විලස දකගත් සකි සඳ පැහැ ඳ.

180 අමරණ සතත් දෙනසඳ පුස්සබුදුර ද
සපුරණ පෙරුම් බෝසත් වී විජිතර ද,
විවරණ රැගත් දසඅටවෙනිව සිතු ලෙ ද
නිවරණ සිතින් දක වඳු සසර දුක්ක ද.

181 දියනා **විපස්සිය** මුනිඳුන්ගේ ස මය
දිවනා රදව අප මහබෝසත් තු මය,
ඇඳිනා මුනිඳු දසනව විවරණ පෙ මය
සොඳිනා ගත්තු රග බල සකි නොව ප මය.

182 සි කී මුනිඳු මනුෂලාව පහලවූ දි නේ
රැ කී රට අරින්දම රජව බෝද නේ,
එ කී බුදුරදුන් ලැබූ විසිවූ විවර නේ
ස කී මෙ නුබ දකු වඩම්න් සිතෙහි සෙ නේ.

183 ස ල ස් ස ත නිවන් වෙස්සබු මුනිඳු ව ර
සු ද ස් ස ත රජව මහබෝසත් පව ර,
ල තු ස් ස ත විවරණය එක්විසිවංද ර
එ ල ස් ස ත බලව සකි කාර සිතු අද ර.

184 ක කු සඳ බුදුන්ගේ සසුනය සැපත් ස ඳ
වි කු මැති ඛේමරජ වී බෝසත් ඉපි ද,
මැ කු මට දුක් දෙව්සි විවරණය ලැබූ සො ඳ
දූ කු මෙන මිතුර විඳු බැඳැදිලිව දමිර ද.

185 **කෝනා** ගමන මුනි සසුනය පැවති ක ල
බු නා එ බෝසත් පරුවත රජව ප ල,
පි නා යම්න බව තෙව්සිව තොම පැකි ල
මා නා දුරැර ලත් රග විවරණය බ ල.

186 තෙ ව න මෙකප **කාස්සප** මුනිඳුගෙ සසු න
බ මු න ජෝතිපාලව මහසත් උප න,
පෙ ම න මෙකප බුදුබව ලැබුමට එදි න
ලැ බු න සුව්සිවන විවරණ දකුකල න.

187 බ ලා මෙ ලෙස සූවිසි විවරණ යුගැ සී
දු ලා සැදූහැසිතු කරමින් අප සැගැ සී,
පු ලා නැමද සූව්සිතැන සිතු විල සී
බ ලා ගණුව යව මහතොරණෙහි වෙසෙ සී.

188 ස පි රු ලියම්ලින් සරසා තෙනකලක ළ
ව දු රු රකුසු ගජ සූකර අගිනි ක ළ,
රුදු රු එක මුවක් ලෙස පෙණෙනා තැබ ළ
මිතු රු බල මකරතොරණෙහි නසිත්ත ළු.

189 රි ලා කෙ ස ර ගජ කුම්බිල මින් වල ස
කා ලා තොගැ ර ගැණුමෙන් ලියපත් දෙප ස,
දු ලා ස ක ර කල ලියකම් නෙක විල ස
බ ලා ම් තු ර දූපගත් මකරරුළු ය ස.

190 පෙර දි ග ගද ඹු න් සෙන් ගෙණ වැජඹෙන දෙවි නම්දනරව
ම න ර ග බරණි න් සිගොගත දරා සිරස ජවාමකු ව,
දුරු කා ග සුර නි න් ලෙලවා පිනුම්ක් ලෙද රුපුන් මැද ව
බ ල ස ග උතුරෙන් බිතුකොණ දෙරටුපාල රුව මොනව ව.

191 ද කු තේ කුම්බන්ඩ සවග වැජඹෙන විරුඩය අබිද න
ග ති තේ සව්බරණ දරා සුරත සෙල්ල ජවාකිසි න,
නි ති තේ මුනිඳුන්ට අරක්ගත් සුරිඳුන් අණ විලසි න
තොරතේ වම්පතේ වැසෙන දෙරටුපාල බලව සොඳී න.

192 අ ව ර දිගදිපති නා සහ විරූපාක්‍ෂය අබිද න
සිරු ර අතෙක බරණ පැලඳ සුරත සෙල්ල ජවාකිසි න,
නිත ර මුනිඳු ගත් රැකවල් සුරිඳුන් ලන් අණ විලසි න
මිතු ර බලව දෙරටුපාල දකුණු තොරන්පතේ වැසෙ න.

193 උ තු රේ දින වෙසවුණු යක්සෙන් ගෙණ උන් දිලි සෙ ද ව
සි රු රේ සව්බරණ සරා නිල්වන් හිස ජවාමකු ව,
රු ද රේ මහ රතැස් දෙදළ දිගුනිය ඇ සැම බිය කො ව
මි තු රේ බල දෙරටුපාල දකුණේ බිතුකොණ මොනව ව.

194 ස න් තුසිතබිදන් පුරයෙන ව න් සේ මුනිඳුන් පුද ගැ න
නන් සුරගනදුන් පවති න ස න් තොසවි එමෙන් වැජඹෙන,
ර න් සළුබරණින් සුසැදුන කැන් මිණිඔටුනෙන් සසොබ න
පි න් සරු පෙරුමන් එ පුරන මෛත්‍රීබෝසත් වඳු දූකැඳි න.

195 ල ක ළ උතුරුසළු ජපහු දළමඩු ලු
අ බ ල සිරුරු සමගින් යුතු දළරැවු ලු,
නැබ ළ තොරන් යුගපත උන් සෙ බිඹබැ ලු
ක පි ල අක්‍ෂපාදය රුසි බල යහ ලු.

196 ලො ල් ල ව මුනිඳු පුදනට නිති හිඳින යු ර
කා ල් ල ව සුසැදු සළුබරණින් සැම සිරු ර,
දු ල් ල ව තොරණ යුගපත විසි රුවිනි ස ර
ම ල් ල ව දෙරුව සිරිසර නරඹන් මිතු ර

197 මැ දු රු සි රි න් දිසි මලවීය දෙවි වස න
සොඳු රු රුවි න් සැම සිත නිරතුරු රඳ න,
සු දු රු ප සි න් යුගපියපත් සොඳරුවි න
ස දු රු ව ර න් යුගරුව බල සිතතුටි න.

198 ක ණ ී හ පෙමා මෙත්බෝසත්හට පව ර
නොවමිත ප මා නෙකබරණින් සැදි සිරු ර,
අ දි මි ණ ත මා වෙත සැමසිත රුසිරිබ ර
දෙව ග න ය මා පස ෆදනරග බල සෙමෙ ර.

199 සු ර අ ග න ක් අවුදින් ගුවනින් මෙ ලො ව
සොඳ රඟන ක් කර මදකල මෙම පො ළො ව,
පි ය ම ග න ක් නොව හිඳිනෙවි ගත දු ල ව
කී දු ර ග න ක් බිහිදෙර උත්රඟ බ ල ව.

200 ස ලා රු දු රු පි ගු ව න් මොළ කෙසරකු ල
බ ලා කු රි රු මු ව ගි න් ඉනත් විද ද ල,
දු ලා සි රු රු ක ර ළ න් සිහරු යුග ල
බ ලා මී තු රු නොවමින් බිය සිතඇතු ළ.

201 ල ක ල සියො ත් ගජ ගව රු වග වල ස
ස ප ල ම හ ත් ලියකම් කළ නොව අල ස,
අ තු ල කී සි ත් ලොව උවමෙක් තොරණ ය ස
ත බ ල මදනෙන් නොම හැකි වෙති ඈහි මෙසෙ ස.

202 වැ නු ව මිතුරු හගවනුවස් මුනි සිරි තා
ඊ නු ව සහ උපිත්‍රිවෙළ වසයෙන් ද ඇ තා,
තැපු ව බව හිමුනු ලෙස ඉඩකඩ කාම තා
ද නු ව එ ලෙස වීවට කරුණෑසි සියො තා.

203 බ ලා මෙලෙස මුනි සිරිතය සුපස න් තා
පු ලා ම න ස සිව්තැන නම කරම් න් තා,
දු ලා එ දෙ ස මුනිමැදුරෙන් පිට වෙ න් තා
ස ලා දෙ ප ස මහදෙරටුව වෙත ය න් තා.

204 තැ න එම බෝ දි ලග දිසි හෙලමවලෙව් රැ ළු
දෙන අම ඛේ දි කර බව සිත් රැකි නොව ළු,
නැන ලකණ දි සිතිසුඹක බිදන් තෙරි ළු
දූ න සිතු පැ දි කර වඳු සෑරද පබ ළු.

205 මු නි ළු සඳුඹර දිසි පුන්සඳෙක යු ර
මෙතරි ළු ගුණ සමර කර වැඳ සැපව ර,
නොමඳ සිරිසරිනි දිසි වෙහෙර මග පෙ ර
ය බ ළු වඩිනු මිතුපස මිහ එ බිහිඳ ර.

206 පිය මැ ද සොඳව සකි තොප තුඩ මට සිලු ට
බිය හ ද දුරැර ගත සරනැස සඟ රුව ට,
සිය මැ ද නො වැද පුදනුව සතිහණ එ වි ට
ගිය සොඳ එ ලඟ සඟවස සකි සිතැතු ට.

207 දෙ නා න න් ද වදනින් පෙම කර ඉති ර
ද නා න න් ද වැඩුමෙන් විසි වෙහෙර තු ර,
ගු නා න න් ද තෙරිඳුන් වැඳ සරණස ර
ගෙ නා න න් ද අවසර පසෙක උන් ව ර.

208 ර තේ පහන බට එව් මෙ මිහි සුරපු ර
ව තේ තොලඟ සිටිසෙව් සළු කෙලෙසගි ර,
ග තේ සුලන නැගුනෙව් සුබසස වෙනෙ ර
පෙතේ එලඟ සිරිසර සඟිනාශ මැදු ර.

209

පිණින් ලත් සුරතුරෙව් වෙමනව පැවිහි නෙක පබුදනන් නිකස ල
නැණින් සත් සෙව් දිනු සුරගුරු පඬින් මහමැනි රදුන් සෙව්ලොල,
වණින් සිත් ලෙස පතළ නෙකදන ව්‍යකුම්බල පැ තමන් ඔළුමො ල
වෙණින් තැන් ලෙස තැනක්වමැදුර දිලෙල් දනගෙන් ලෙසසුදුම්සල.

210

වැ දී තැන තැ න සෙද ලියවල්කමට මිණිරැස් සියග තා
සැ දී ම න වෙ න බලන විසිතුරුනෙදන පවසනතුතින තා,
නො දී සි ය ම න දහම්තොරතුරු විමසමින් මොක්සිරිප තා
රැ දී ක ර ම් න සියල් මනකොඳවනය කිරණින්සියක තා.

211

දූන් ම නා නෙකැහිඳු දසකමැතිඳු මමවෙහෙර සමග නොපැකිල
මන් පි නා සිරිසැඳෑනිස් තෙරවරණ ඇත සහිතය මැදුරුසැ ල,
උන් ම නා මා සලණම්තුපෙම්සයුර පුන්සදමඬල එකතු ල
යන් සැනා එම මැදුර සිරිසර හිමිඳු නියරුස්ගගෙනි කෙළිදෙ ළ.

212

ගොසින් එම මහමැදුර සකි තොප බලා නෙකවිසිතුරු පෙ මා
ය සි න් දිලි නැණලකරසිරිසුමනබිදනැනි යති සුරදු ළා,
දෙසි න් දුරුවම පහල අම්පල ලෙසින් උන් සතාසා සැ මා
හි සි න් පුද කර සරණසර එම මිහිඳු උන්සද නොව බ මා.

213 පොබය කළ ලොව දන—නො බිය විකුමෙන් සතතීන,
උ බ ය රත්න ගොත හෙලම්ණිබවන යෙ දූ
ප බ ය දිස්න කෙහෙලෙව් දිසිව්ය නොට දූ,
දෙ න් බස්නියම් නම්—පොලිස්ඔපිසර මැතිඳුන්, ...

පියපුත් පහලබෙලිගලු ගම විසි සොබ නා
වියපත් කමට මහබෙහෙරෙනි අප නිති නා,
පියමිත් මෙම කේ. ඩී. ඇස්. උබරුව නා
සියසෙත් කෙලෙසඳසි පිළිවිසත යහිඳු නා.

214 සබඳ මෙමා අදහස් කිරිසිඳුමැද ට
සෙරද නිතින් දිසි තොප තොව බිය එවි ට,
මෙසඳ පැවනි සැපදුක් අප ඇති ලෙස ට
වරද හැර කියව මෙලෙසින් සොඳුරග ට.

215 දියත එකෙක් කරමින් මුනිඳුන් සර න
නැවත නොනැසක් පව්කම් කොරුමෙන් තිනි න,
ලබත දුකත් රුදලෙස සිහසද නව න
නොමැත එදුක් මිදකුත් එ උබරුව න.

216 නොමෙගෙණ මුනිඳු ඔවදන් මිදකුත් හ දය
දගෙන අතුන් සතුමෙදය අඳමින් ල දය,
රැගෙණ කැමෙයන් සඟින් අඹුදරුවරො දය
නැගෙණ අනිත් දුකකුත් නැත මෙම ස දය.

217 මෙලොව දනත් වැඩුමෙහි ඉසිසිත් රැගෙ න
තදව දෙසින් නිරතුරු හදතුළ සුමෙ න,
පහව ගියෙන් දුදනන් රුදු ලෙද ලබ න
එබව දුකෙන් ගැහැටක් නැත කිසිලෙසි න.

218 නොලැබ සමරබමුණන් කෙරුමට ඇසු රු
දලබ වෙමින් සදහම් සවනය මියු රු,
එලැබ වසන ලොදනන් නිති දුක මහ රු
සුලබ නොවෙනි මදකුත් දුන් ඔබ මිතු රු.

219 නැතුව කිසිත් කෙත්වත් දුදරු මිතු රු
පැතුව යමක් කරණට නොහැකිව සොඳු රු,
ගතුව අහුත් විදි දුක් ලොව නොව මියු රු
නැතුව එදුක් සැපතින් කල යෙසි සුව රු.

220 සුබය ගොත්ත නැතිසෙන් පියම්වුත් එ නා
කොබය චිත්ත දුක යෙන් ලොව කිසි තැමෙ නා,
උබය රත්ත නාරායණ දෙපස එ නා
නොබය ගොත්ත දනැතෙන් නැත එම වැස නා.

221 ස ක ල සෑ පි ත් සුතුව ද ලොව් සැම් සත ට
ල කු ළු සි රි ත් රැඳි බවනක් නැත බස ට,
එ ක ල නි හි ත් තදදුක් ඇතිබව සැම ට
ල ක ළු නැණින් දූතගෙණ ඇත ගිම්දු ලෙස ට.

222 නැත් තෙ ත් සුදුසු බවනක් එ සුවරැ ඉ ත් ත
නි ත් තෙ ත් 'දුදරුන් සමගින් සුපස ත් ත,
අ ත් තෙ ත් සෙවෙනි කළු ලගය විසුමව ව ත් ත
ස ත් තෙ ත් එ දුක ඇත බැරිලෙස ඉවස ත් ත.

223 ක් ය නු ව අන් දුකක් ගිම්සඳිනි වෙත නැ තේ
දි යු නු ව ඉඳුම බැරිලෙද පැමිණි මෙම වැ තේ,
පි ය නු ව මෙ ලොව සැමදුක මුත්මෙ ඔබ සි තේ
හි යු නු ව වැඩි කුළුණුමෙත්ගුණය ගැකි වෙ තේ.

224 මෙ සේ ඇති ලෙ සි ත් අප තොරතුරු සිය ලූ
ය සේ පි ය බ සි ත් හගවා පියයහ ලූ,
තො සේ නි ය රැ සි න් හිම්සඳු කර ලකු ලූ
කු සේ ය න රි සි ත් කුබ පිටව මතසි ලූ.

225 ලෙසි ත් දලාදන මහකිරියපුර තුරුර දේ
ඇ සි ත් ඇසට වඩම්න් ඔද සියලුස දේ,
දෙසි ත් දුරුව කා පලවැල සියසබ දේ
ය සි ත් වැජඹ සියවස් වලුකුරුළු ස දේ.

226 ම ත විත ගෙළු දසරැ උර දෙඅත කප රණ
හි ත නැබ උකුල දෙවටොර දෙදන දෙස රණ,
ප ත ඇත කව්බැඳුම්දෙස තෙදිනි සත රණ
ග ත හැර දුවන් කෙරුයෙන් මම් මුනිස රණ.

227 සැ සි ව ස් දෙදස් සතරසිය සත්පණසින් නැවැ ත් ත
වා සි ම ස් වෙසගව එක්වන් බුදදිනුදය මුහු ත් ත.
කේ. බී. ඇස්. උභයරත්න කිවිඳු විලස සියකැමැ ත් ත
ලේ සි දෙ ස් බසින් මෙ වලුකුරුලුඅස්න කෂළ සම ත් ත.

වලුකුරුලස්න

නිමි.